

SỨ ĐIỆP MÙA CHAY 2015

Những chữ đầu tiên Chúa Giêsu nói trong Phúc Âm theo Thánh Máccô là “*Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng*” [Mc 1:15].

Khi chúng ta chuẩn bị bước vào hành trình Mùa Chay năm nay chúng ta hãy để lời mời gọi này của Chúa Giêsu hướng dẫn chúng ta. Chúa kêu gọi chúng ta sám hối và Chúa kêu gọi chúng ta tin. Lời kêu gọi đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta với tư cách cá nhân và với tư cách là thành viên của Giáo Hội Ngài? Nó có ý nghĩa gì đối với chúng ta trong tư cách là chồng và vợ, là người độc thân, là cha mẹ và con cái, là anh em hay chị em, là bạn hữu hay đồng môn, là giáo dân, là giáo sĩ hay tu sĩ, là con cái của Thiên Chúa?

Theo một nghĩa nào đó, chỉ chúng ta mới có thể trả lời cho những câu hỏi này. Mỗi người chúng ta, bất kể già trẻ hay lớn bé, đều vướng mắc vào nhiều liên hệ khác nhau. Chúng độc đáo và rất riêng tư đối với từng người chúng ta. Hy vọng chúng mang đến cho chúng ta niềm vui và làm cho đời chúng ta đáng sống. Nhưng mỗi một hay bất cứ mỗi liên hệ nào cũng phức tạp và dễ đi lầm đường.

Chúng ta được dựng nên để yêu thương, và như thánh Phaolô nhắc nhở chúng ta “*Thiên Chúa đã đổ tình yêu của Người vào lòng chúng ta nhờ Thánh Thần*” [Rom 5:5]. Nhưng chúng ta cũng mỏng dòn và thường có khuynh hướng ích kỷ. Chúng ta biết rằng “*không có tình yêu nào cao quý hơn tình yêu của người hiến thân vì bạn hữu*” [Ga 15:13], nhưng chúng ta không phải lúc nào cũng cảm thấy dễ dàng để tự hiến như vậy.

Mùa Chay là thời gian để chúng ta nghe lại lời của Chúa Giêsu mời gọi các môn đệ của Ngài “*các con hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương các con*” [Ga 15:12], và Ngài cũng hứa sẽ gởi cho chúng ta quà tặng của Thánh Thần của Ngài. Qua món quà này, nếu chúng ta đón nhận với niềm vui và để cho Thần khí của chính Thiên Chúa lớn lên trong đời sống chúng ta, chúng ta sẽ được kết hợp mật thiết với Đức Kitô, điều mà với sức riêng chúng ta không bao giờ có thể làm được vì chúng ta yếu đuối, sẽ trở nên khả thi cho chúng ta như Thánh Phaolô nói “*chúng ta có thể làm được mọi sự trong Đức Kitô Đấng ban sức mạnh cho chúng ta*” [Phil 4:13]. Đây là điều tại sao tôi xác tín rằng căn bản lời kêu gọi thống hối, có nghĩa là quay trở lại và đặt ra một phương hướng mới, là lời kêu gọi trở lại với Chúa Giêsu.

Như hai ĐGH Bênêđictô và Phanxicô nhắc nhở chúng ta: là người Công giáo đức tin của chúng ta trước tiên và trên hết là sự gặp gỡ Chúa Giêsu và lớn lên trong tình yêu với Ngài. Chính từ đó mà mọi cái khác sẽ tuôn trào ra. Những giáo huấn chúng ta tiếp nhận, những giá trị chúng ta cố gắng sống cho, những chọn lựa hằng ngày chúng ta làm, và thỉnh thoảng những đòi hỏi gắt gao của đức tin được đặt trước mặt chúng ta, sẽ trở nên gánh nặng hay ngay cả sẽ trở nên sự áp bức nếu chúng không được dựa trên nền tảng của việc gặp gỡ Chúa Giêsu và không được mọc lên từ việc hiểu biết Ngài đầy đủ hơn và yêu mến Ngài sâu xa hơn. Gặp gỡ và lớn lên trong tình yêu Chúa thì cái trước kia là gánh nặng sẽ trở nên nguồn sự sống và hy vọng.

Vì thế, Mùa Chay này tôi mời gọi mọi người cùng với tôi một lần nữa định hướng lại cái nhìn của chúng ta vào Chúa Giêsu khi chúng ta cùng nhau bước vào hành trình Mùa Chay với việc cầu nguyện, ăn chay và làm việc bác ái.

Cầu Nguyện. Khi chúng ta dành thời giờ nhiều hơn cho việc cầu nguyện trong Mùa Chay này hãy bảo đảm rằng Chúa Giêsu phải là tâm điểm. Chúng ta gặp Chúa trên những trang Phúc Âm. Nên hãy chuẩn bị có sẵn sách phúc âm trong tay mỗi ngày. Chúng ta gặp Ngài trong suy niệm và cầu nguyện âm thầm. Rồi, hãy mang những nhu cầu của chính chúng ta và của những người thân yêu của chúng ta cho Ngài với niềm tín thác. Và gặp Ngài trong các Bí tích, đặc biệt bí tích Hoà Giải và bí tích Thánh Thể. Mùa Chay này hãy tìm đến bí tích Hoà giải để được tình thương và ơn tha thứ vô biên của Chúa bao phủ chúng ta. Và hãy cố gắng tham dự Thánh lễ thường xuyên, đặc biệt trong các cuối tuần, và nếu có thể thì mỗi ngày. Chúa Giêsu ban tặng cho chúng ta món quà là tình bạn của Ngài. Đừng để mất cơ hội lãnh quà chỉ vì quá bận rộn.

Ăn chay. Mùa chay luôn chú trọng đến việc ăn chay và hy sinh hãm mình. Năm nay chúng ta có thể làm cho những cử chỉ này trở nên sự biểu lộ lòng biết ơn và tình yêu đối với Thiên Chúa một cách có ý thức. Chúng ta biết rằng lời nói có thể diễn tả những điều sâu xa nhất trong đáy lòng, nhưng chúng ta cũng biết rằng lời nói cũng có thể dùng để che đậy sự thật. Cử chỉ hy sinh và “kiêng cử” một số cái mà chúng ta vui thích, có thể làm cho lời nói trở thành có da có thịt và cho Chúa thấy rằng chúng ta thực tâm mong muốn trở nên môn đệ của Ngài. Những cử chỉ đó cũng giải thoát chúng ta khỏi mọi thứ nô lệ và lối sống buông thả và giúp chúng ta thực sự trở nên con người mà Thiên Chúa muốn chúng ta trở thành.

Bố thí. Nếu chúng ta thực hành điều này thì lời của Thánh Phaolô – “*Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi*” [Galát 2:20] - sẽ trở nên hiện thực trong chúng ta và yếu tố thứ ba này của hành trình Mùa Chay sẽ tự nhiên xảy ra. Chúng ta sẽ có lòng trắc ẩn hơn cho người nghèo, cho người cô đơn, cho người bị đổ vỡ và cho người bị mất hướng và chúng ta sẽ tự cảm thấy bị bắt buộc phải đi tới với họ với lòng quảng đại, với lòng trắc ẩn và với tình yêu chân thành và dâng hiến. Lần nữa, giống Thánh Phaolô chúng ta sẽ nói rằng, “*tình yêu Đức Kitô thúc đẩy chúng tôi*” [2Cor 5:14]

Lời kêu gọi thống hối của Chúa Giêsu – nghĩa là quay trở về với Ngài – cũng đồng thời là một hành vi của niềm tin, một hành vi của tín thác. Là những Kitô hữu, chúng ta tin tưởng Chúa Giêsu khi Ngài nói với chúng ta “*không có Thầy các con chẳng làm gì được*” [Ga 15:5] Tất cả những giấc mơ của chúng ta – cho chính chúng ta, cho gia đình chúng ta, cho xã hội và cho Giáo hội – sẽ đến rất ít nếu chúng ta không đón nhận lời mời gọi của Chúa Giêsu để “*ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong các con*” [Ga 15:5]

Điều này là mục đích thực sự của hành trình Mùa Chay. Chúng ta hãy nâng đỡ lẫn nhau trên cuộc hành trình này.